

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 28/2017
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 24/16 од 20.05.2016. године и Вишег суда у Врању Кж 353/16 од 06.10.2016. године, у седници већа одржаној 07.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 24/16 од 20.05.2016. године и Вишег суда у Врању Кж 353/16 од 06.10.2016. године.

Образложење

Пресудем Основног суда у Врању К 24/16 од 20.05.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико у року проверавања од једне године не учини ново кривично дело, рачунајући од правноснажности пресуде, те му је на основу члана 89а КЗ изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном ББ, у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде, на начин како је то наведено у изреци пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, а оштећена ББ је ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудем Вишег суда у Врању Кж 353/16 од 06.10.2016. године одбијена је као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Ђорђевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде „повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП у вези члана

16. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде укине и врати на поновни поступак или да побијане пресуде преиначи тако што ће у односу на окривљеног донети ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђорђевића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног, преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује на повреду одредбе члана 16. ЗКП која се односи на оцену доказа и утврђивање чињеница, уз образложење да суд у редовном кривичном поступку није правилно ценио изведене доказе, пре свега исказ оштећене ББ и медицинску документацију на име оштећене ББ, уз изношење сопствене оцене истих доказа. Врховни касациони суд оцењује да се овим наводима побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања - одредбе члана 440. ЗКП која није, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, предвиђена као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног, преко браниоца, те је поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић